

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420200253
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:1420200253.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú A. B., narodenú XX.XX.XXXX, zastúpenú procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa matky A. B., narodenej XX.X.XXXX, bytom C. D. E. XXXX, F., zastúpenej advokátom Mgr. Rasltislavom Domčekom, Černyševského 26, Bratislava, a otca E. F., narodeného X.XX.XXXX, bytom A. XX, G. XXXXX, Nemecko, v konaní o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca, o odvolaní otca maloletej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 13P/14/2020-173 zo dňa 27.6.2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 27.6.2022 na návrh matky otcovi uložil povinnosť prispievať na maloletú A. výživným v sume 500 eur mesačne od 21.1.2020 (deň podania návrhu na začatie konania) a zaviazal ho uhradiť zročné výživné za obdobie od 21.1.2020 do 30.6.2022 v sume 12.527,43 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd súčasne vyslovil, že sa týmto rozsudkom mení rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/181/2006-59 zo dňa 27.3.2007 v časti určenia vyživovacej povinnosti otca, a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Podľa odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu matka maloletej v návrhu uvádzala, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca voči maloletej určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 13P/181/2006, zo dňa 27.03.2007, ktorým bola otcovi určená povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 1.000 Sk mesačne (teda po prepočte na menu euro sumou 33,20 eur mesačne). Uvádzala, že od určenia vyživovacej povinnosti otca ku dňu podania návrhu uplynula doba viac ako 12 rokov, pričom určené výživné absolútne nezodpovedá potrebám maloletej a podľa matky ani možnostiam otca, ktorý podľa vedomostí matky žije a pracuje v Nemecku, pričom v čase posledného rozhodovania súdu o jeho vyživovacej povinnosti poberal dávku v hmotnej núdzi, bol bez pracovného pomeru a mal vtedy ešte aj vyživovaciu povinnosť voči svojim dvom starším deťom. Náklady na oprávnené potreby maloletej matka v návrhu vyčíslila sumou okolo 750 eur mesačne spočívajúce tak v pravidelných mesačných výdavkoch, ako aj celoročných nákladoch, nákladoch na stravu a bývanie. Mesačné výdavky predstavuje školné a stravné na Súkromnej základnej škole vo výške 100 eur mesačne, športové aktivity v športovom klube 30 eur mesačne, vreckové okolo 30 eur mesačne, okolo 8 eur mesiac na kredit na telefón, mesačný lístok na MHD okolo 15 eur, poisťné na životné poistenie okolo 25 eur mesačne, investičné sporenie 80 eur mesačne. Ročné výdavky na ošatenie predstavujú sumu okolo 500 eur, na školské potreby okolo 100 eur, na členské v športovom klube okolo 20 eur. Navrhovateľka bráva maloletú, ak jej to

možnosti dovoľia, na dovolenku tak počas letných prázdnin, ako aj počas jarných prázdnin, spolu ročné náklady vyčíslila v sume okolo 2.000 eur. Pokiaľ ide o náklady v domácnosti, v čase podania návrhu žili v domácnosti tri osoby, matka, maloletá a stará matka, náklady na stravu, hygienické potreby a potreby do domácnosti vyčíslila v celkovej výške okolo 500 eur a náklady na prevádzku a údržbu nehnuteľnosti vyčíslila matka v celkovej výške okolo 500 eur mesačne, celková suma 1.000 eur tak po rozpočítaní na jednu osobu predstavuje náklady okolo 330 eur mesačne. Matka dosahuje v zamestnaní príjem okolo 1.200 eur mesačne. V roku 2016 uzatvorili rodičia dohodu, ktorá nebola schválená súdom, na základe ktorej sa však otec zaviazal uhrádzať mesačné výživné vo výške 200 eur, čo však pravidelne nerobil. Na pojednávaní konanom 27.06.2022 matka výdavky ďalej špecifikovala, keď uvádzala, že do domu v ktorom s dcérou býva, realizovala obstaranie tepelného čerpadla, čo matka financovala z úveru, ktorý následne vyplatila z odstupného ešte z predchádzajúceho zamestnania. Navrhovateľka vlastní automobil Honda, ktorý si obstarala z dlhodobého úveru, ktorý spláca v sume 35 eur mesačne, splatnosť je v roku 2034. Z úveru si tiež obstarala televízor do domácnosti v hodnote 1.000 eur s mesačnou splátkou 60 eur. Maloletá medziasom zmenila školu, nastúpila na Strednú umeleckú školu. V súvislosti s tým má ďalšie výdavky na praktickú výučbu na špeciálne maliarske a kresliace pomôcky, na tablet. Pokiaľ ide o ďalšie výdavky telefón predstavuje sumu 10 Eur mesačne, električka okolo 13 eur, okrem toho v priemere do 30 Eur má výdavky na kultúrne vyžitie či už sa jedná o návštevu kina či divadla. Okrem toho matka samozrejme uhrádza aj jednorazové výdavky, ktoré vystanú napr. na očkovanie proti HPV infekcii, kde prvé dve dávky stáli 250 eur, tretia ešte nebola podaná. Sumu 33 eur matka uhrádzala za cestovný pas. Matka zakupovala okuliare, kde pokiaľ ide o maloletú náklady boli 200 eur. Matka očakáva aj s ohľadom na aktuálne rastúcu infláciu nárast nákladov vo všetkých smeroch, či už pokiaľ ide o školu maloletej, alebo výdavky v domácnosti, prípadne výdavky s individuálnymi potrebami maloletej. Matka aktuálne zotrvala na pôvodne navrhovanej výške vyživovacej povinnosti otca v sume 500 eur mesačne s tým, že má za to, že to aktuálne možnosti otcovi umožňujú uhrádzať, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že žije a pracuje v Nemecku, teda v krajine s nepomerne vyššou tak priemernou, ako aj minimálnou mzdou v porovnaní so Slovenskom. V prípade, že sa podstatne zmenia výdavky maloletej, matka na to bude reagovať prípadným novým návrhom. Príjmy matky sa zásadne nezmenili, mzda je v zásade rovnaká ako v čase podania návrhu. Stále pracuje v spoločnosti H. A., A.. Situácia navrhovateľky sa zhoršila po tom, ako zomrela v marci 2022 jej matka, ktorá sa spolupodieľala na nákladoch domácnosti, nakoľko teraz musí všetky náklady uhrádzať sama. Otec maloletej sa k návrhu nevyjadril, napriek tomu, že o konaní mal vedomosť, opakovane mu bolo doručené predvolanie na pojednávanie, ktoré si aj prevzal, nezúčastnil sa žiadneho z pojednávaní a svoju neúčast ani neospravedlnil. Súd z dôvodu procesnej pasivity otca zisťoval jeho pomery prostredníctvom dožiadaného súdu v Nemecku (s ohľadom na skutočnosť, že tam otec pracuje a žije), šetrenie však neprinieslo výsledok, otec dožiadanému súdu uviedol, že navrhovateľku, ani maloletú nepozná.

Možnosti otca súd odvodil od miesta jeho pobytu. Otec sám nereagoval na výzvy súdu, aby sa vyjadril tak k samotnému návrhu matky, a zároveň aby vydokladoval svoje majetkové pomery, ako aj dosahovaný príjem (konkrétne vo výzve zo dňa 30.4.2021, resp. vo výzve zo 17.8.2021). Dožiadanému súdu, Amtsgericht Neustadt/Aisch, Bamberger Strasse 28, 91413 Neustadt/Aisch otec uviedol, že zjavnú nepravdu, že tak navrhovateľku, ako aj maloletú nepozná, pričom zároveň uviedol, že má syna A. F., narodeného XX.X.XXXX a dcéru E. F., narodenú XX.XX.XXXX, s tým, že bude kontaktovať konajúci súd v Bratislave. Skutočnosť, že otec nepozná ani navrhovateľku, ani samotnú maloletú je v zjavnom rozpore so skutočnosťou, že otec v minulosti komunikoval s navrhovateľkou ohľadom plnenia vyživovacej povinnosti (komunikácia z listov 24 až 29 v spise), uzatvoril s matkou v roku 2016 aj rodičovskú dohodu (č. I. 10 v spise), na maloletú v rokoch 2020 a 2021 hoci nepravidelne, uhrádzal výživné, bolo o jeho vyživovacej povinnosti v minulosti rozhodnuté okresným súdom (č.l. 5 - 8 v spise), dokonca bol kvôli neplneniu vyživovacej povinnosti aj trestne stíhaný (č.l. 11-12 v spise). Nakoľko otec sám svoje možnosti nevydokladoval, a nepodarilo sa ich súdu zistiť ani prostredníctvom dožiadaného nemeckého súdu, súd ich určil z možností v Nemecku, ktoré je krajinou, kde otec žije a pracuje. Minimálna mzda v Nemecku podľa všeobecne známych a online dostupných údajov v júni 2020 bola 1.584 eur, aktuálne sa pohybuje okolo 1.650 eur pri 40 hodinovom pracovnom týždni, od júla 2022 by mala dosahovať výšku 1.755 eur. Priemerná mzda v Nemecku sa pritom v čase rozhodovania súdu podľa voľne dostupných údajov pohybuje okolo 4.130 eur. Otec už podľa vedomostí súdu nemá inú vyživovaciu povinnosť, nakoľko jeho staršie deti sú už dávno plnoleté. Súd sa tak pri určení možností otca pohyboval v intervale od minimálnej mzdy, ktorá treba povedať presahuje priemernú mzdu na Slovensku, po výšku priemernej mzdy, ktorá je oproti slovenskej priemernej mzde násobne vyššia. Matkine možnosti sú nižšie, keď jej vymeriavací základ príjmu zo zamestnania dosahoval sumu maximálne 1.482 eur, pričom prevažne sa pohyboval

v sledovanom období do podania návrhu do rozhodnutia súdu medzi sumou 1.300 eur až 1.400 eur (zistené z lustrácie Sociálnej poisťovne).

Matkou vyčíslené oprávnené potreby maloletej vo výške okolo 750 eur mesačne súd považoval s ohľadom na vek maloletej, možnosti otca, a po zohľadnení možností matky za primerané. Je potrebné uviesť, že náklady na stravu, oblečenie a bývanie, ako aj na školu nijako nevybočujú z priemernej výšky nákladov na maloleté dieťa vo veku maloletej (strava a bývanie okolo 330 eur mesačne, oblečenie do 50 eur mesačne). Pokiaľ ide o školu, maloletá v čase podania návrhu navštevovala súkromnú základnú školu spojenú aj s úhradou školného, v septembri 2021 začala navštevovať strednú umeleckú školu. Náklady školného tak síce odpadli, ale vznikli nové výdavky spojené s osobitným zameraním školy a skutočnosťou, že do veľmi miery je štúdium spojené s potrebou špeciálnych kresliacich potrieb a v súčasnej dobe aj zariadení (tablet), pričom matka tieto výdavky na pojednávaní konanom 27.6.2022 aj preukázala. S ohľadom na potencialitu možností otca, súd považoval za oprávnené aj výdavky maloletej na investičné sporenie, poistenie, vreckové, záujmové aktivity, dovolenky počas prázdnin. V neposlednom rade súd prihliadal aj na skutočnosť, že na nákladoch domácnosti sa do jari 2022 podieľala aj stará matka maloletej zo svojho dôchodku, po jej smrti však ťarcha nákladov prešla v celom rozsahu na navrhovateľku. Súd po zohľadnení skutočností, že o maloletú sa stará výlučne matka, ktoré jej poskytuje tak bývanie, ako aj zabezpečuje stravovanie a ošatenie, zabezpečuje potrebnú zdravotnú starostlivosť a zároveň pokrýva náklady jej vzdelania, záujmov, trávenia voľného času, ako aj sporenia do budúcnosti, po prihliadnutí na možnosti oboch rodičov, kedy súd možnosti otca v netto vyjadrení prezumoval ako dvoj až trojnásobne vyššie oproti matke (pri netto vyjadrení v intervale od 2.000 eur do 3.000 eur), určil, že otec bude pokrývať finančné náklady na potreby maloletej v pomere 2/3, matka v pomere 1/3. Preto súdu určil otcovi povinnosť uhrádzať výživné vo výške 500 eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu, pričom vzal do úvahy skutočnosť, že sa jedná už o jedinú vyživovaciu povinnosť otca, a určené výživné pri prezumovanom príjme otca nepredstavuje ani 30% jeho prezumovaného netto príjmu.

3. Proti tomuto rozsudku podal otec maloletej v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal, že jeho finančná situácia mu neumožňuje uhrádzať výživné vo výške 500 eur mesačne. Jeho príjem je cca 1.500 eur mesačne a jeho výdavky na život a bývanie sú „len len postačujúce“, má tiež zdravotné problémy a momentálne je práceneschopný. Vo výpočte svojich výdavkov uviedol, že jeho príjem je 1.550 eur mesačne a výdavky cca 1.000 eur mesačne (nájomné za byt 500 eur, elektriika 60 eur, Telekom 50 eur, vykurovací olej 130 eur, nafta na cestu do práce a k lekárovi 150 eur, ročná daň za auto 218 eur, poistenie 660 eur ročne).

Poukazoval na to, že informácie o reálnom nemeckom živote sú voľne dostupné na internete a že minimálna mzda v Nemecku je síce 1.700 eur, ale brutto, netto predstavuje sumu 1.140 eur. V roku 2020-2021 platil výživné aj na dcéru E. 120 eur mesačne, o čom v roku 2020 písomne informoval advokáta p. B. Domčeka. Maloletú A. nepozná, nikdy ju nevidel a nie je to jeho dieťa, nemá jej rodný list a otcovstvo nepodpísal.

4. Matka maloletej v písomnom stanovisku k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie považuje za špekulatívne s cieľom predĺžovať konanie a oddaľovať plnenie vyživovacej povinnosti tak, ako tomu bolo aj doteraz.

Poukazovala na to, že otec maloletej odignoroval celé prvostupňové konanie, napriek riadnemu predvolaniu sa ani raz nedostavil na pojednávanie a svoju neúčast' neospravedlnil, k návrhu sa nevyjadril a na svoje tvrdenia nepredložil dôkazy, zmaril procesné úkony smerujúce k zisteniu jeho majetkových pomerov v Nemecku a klamal a zavádzal dožiadaný súd. Z odvolateľom predložených troch potvrdení o príjme, ktorými dokladoval svoje tvrdenie o mesačnom príjme cca 1.550 eur netto, nie je zrejmé, za aké obdobia boli vystavené, preto nie je preukázané, že ide o aktuálny príjem. Nedostatok tohto údaju na dokladoch sa javí zvláštnym a neštandardným, preto doklady nemožno relevantne posúdiť, rovnako ako jeho výdavky, ktoré otec súdu nevydokladoval.

Podľa matky bol príjem otca už v rokoch 2015-2016 vyšší ako 1.500 eur mesačne, čoho dôkazom je podpísanie rodičovskej dohody o výživnom vo výške 200 eur mesačne v roku 2016. Za nepreukázané tiež považuje, že by tvrdený a dokladovaný príjem bol jediným príjmom otca maloletej. Má za to, že otec nepreukázal, že by suma výživného 500 eur mesačne bola neprimeraná a že by ohrozila uspokojovanie jeho základných životných potrieb. Ona sa v období, keď s ňou otec maloletej prestal komunikovať (cca rok 2016), musela opierať o pomoc svojej matky, úmrtím ktorej sa dostala do ťažkej životnej situácie, resp. na zabezpečenie základných potrieb dcéry si musela vziať pôžičku, ktorú doposiaľ spláca. To, že otec svoju dcéru nepozná, nikdy ju nevidel a nemá jej rodný list, neznamená, že nie je jej biologickým

otcom, pričom tvrdenia odvolateľa v tomto smere sú v rozpore so skutočnosťou a obsahom spisu, čo iba potvrdzuje, že je nedôveryhodnou osobou.

5. Za splnenia procesných podmienok odvolací súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania otca maloletej.

6. Z podania odvolateľa nie je zrejmé, či tvrdenie o tom, že nie je otcom maloletej A., uviedol ako odvoláciu námietku alebo iba ako vysvetlenie svojho postoja vyznačujúceho sa nezáujmom o maloletú, úlohou súdov v tomto konaní však ani nebolo zisťovať, či je skutočným biologickým otcom maloletej, keď z obsahu spisového materiálu (jeho súčasťou je, okrem iného, odvolateľovi chýbajúci rodný list maloletej, pôvodné rozhodnutie súdu o úprave práv a povinností rodičov k maloletej z marca 2007 i dohoda rodičov o výške výživného zo dňa 22.6.2016, ktorej uzavretie, ale aj neplnenie, odvolateľ nijak nespochybnil) nemožno mať žiadne pochybnosti o tom, že je osobou s vyživovacou povinnosťou k maloletej A..

7. Čo sa týka samotnej výšky výživného, nezistil odvolací súd v odvolaní napadnutom rozhodnutí ani v postupe súdu prvého stupňa predchádzajúcom jeho vydaniu žiadne nedostatky odôvodňujúce prijatie záveru o nesprávnosti alebo nezákonnosti rozhodnutia, či neprimeranosti výšky výživného, stanovenie ktorej súd dostatočne zrozumiteľne, logicky a vecne správne odôvodnil, a ktorá aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá okolnostiam prípadu, zisteným pomerom rodičov a potrebám maloletého dieťaťa.

8. Odvolací súd sa preto v zmysle § 387 ods. 2 CSP (zákon č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok) s rozhodnutím súdu prvého stupňa a jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožnil.

9. Súd prvého stupňa správne zohľadnil pasivitu otca maloletej, ktorý sa napriek opakovaným predvolaniam na pojednávanie vo veci nedostavil a napriek opakovaným výzvam sa k návrhu na zvýšenie výživného nevyjadril, nepredložil požadované potvrdenie zamestnávateľa o jeho príjme za obdobie od 1/2020 s mesačným rozpisom, ani nedokladoval svoje majetkové pomery.

10. Tieto nedostatky svojho postoja ku konaniu otec maloletej neodstránil ani v odvolacom konaní, keď svoje majetkové pomery nedokladoval ani nepopísal, nedokladoval svoje tvrdené zdravotné problémy, s výnimkou ročnej dane za auto a poisťného nedokladoval žiadne svoje životné náklady a v súvislosti so svojou mzdou predložil iba tri doklady neumožňujúce identifikáciu obdobia, na ktoré sa vzťahujú, vo vzťahu ku ktorým by inak bolo možné konštatovať, že práve určené výživné predstavuje akceptovateľných cca 30% mzdy povinného.

11. S prihliadnutím aj na nie bežné okolnosti prípadu, keď otec nemá žiaden podiel na starostlivosti o maloleté dieťa a na jeho výchove a nevykladá naň okrem súdom stanoveného výživného (odhliadnuc už od skutočnosti, že aj plnenie tejto povinnosti bolo v r. 2017 predmetom trestného stíhania zastaveného na základe dodatočného plnenia) žiadne ďalšie prostriedky (ani na prípadné nepravidelné výdavky dieťaťa), lebo sa s ním vôbec nestýka, tak otec neposkytol odvolaciemu súdu dôvod pre iné posúdenie návrhu matky maloletej ako je posúdenie súdom prvého stupňa vyplývajúce z výroku napadnutého rozhodnutia.

12. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ustanovenie § 52 CMP (zákon č. 161/2015 Z.z., Civilný mimosporový poriadok).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).